

שלמות עבודת ה'

שיחת הרה"ג זלמן ברוך מלמד לפרשת וירא

וירא אליו ה' – מדוע אברהם לא מתאר את המראה • עבודת ה' בשם כל הדורות • העמקה בכוונה 'לשמה' • אברהם נלחם כנגד המקטרגים • לימוד זכות על סדום – חיפוש הנקודות הטובות • צדיק גמור מזהה הטוב במקומות רחוקים • ללמוד מאברהם לעשות מהפיכה • הקמת בית אל – הקשיים חלק מקניין ארץ

ישראל

וירא אליו ה' – מדוע אברהם לא תיאר את המראה

”וַיֵּרָא אֱלֹהֵי ה' בְּאֵלָנֵי מְמֵרָא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל כְּחֶם הַיּוֹם” (בראשית יח, א).

התורה לא מספרת לנו מה ראה אברהם. כשיחזקאל ראה מראות אלוקים, הוא תיאר את המראות הגדולות שהוא רואה בצורה מפורטת. גם ישעיהו מתאר את המראה שהוא רואה, אמנם לא באותה הרחבה כמו יחזקאל. אבל אברהם כלל לא מספר מה הוא רואה. לכאורה זה מראה נבואי עליון, מראה מרשים, מדוע אברהם אינו מתאר מה שהוא ראה?

חז"ל ממשילים את מעשה מרכבה שראה יחזקאל לבן כפר שרואה את המלך. הוא רואה מראה כזה רק לעיתים נדירות, והוא מאד מתפעל ולכן מספר את כל פרטי המראה שהוא ראה, ומתאר את כל הרושם העצום שזה עשה עליו, כי לדידו זה משהו חריג וחד פעמי. ישעיהו, הוא כמו בן כרך שרואה את המלך לעיתים יותר קרובות אבל לא ממש יומיום ועל כן התיאור הוא פחות מפורט. אברהם הוא כמו בן בית. אלו מראות שהוא רואה לעיתים קרובות, הן לא יוצאי דופן בשבילו, הוא רגיל למראות כאלה - לכן הוא אינו מתאר את המראה.

"וירא אליו ה'". הרמב"ם אומר שכל הסיפור הזה היה מראה נבואי, שלא היו במציאות מלאכים ולא הזמינו אותם לאוכל וכו'. הרמב"ן אומר שלא כן הדבר ומפרש את הדברים באופן אחר. מדרגתו של אברהם אבינו גדולה מאוד. ה' מדבר אליו לעיתים קרובות. אברהם מארח מלאכים. וכשמשה רבינו עולה למרום, והמלאכים רוצים לפגוע בו, יצר הקב"ה קלסתריו של משה כמו קלסתריו של אברהם אבינו, ואותם המלאכים שהיו פעם אורחים של אברהם אבינו, לא יכלו לנגוע בו. כלומר משה היה צריך להיעזר בזכותו של אברהם אבינו כדי להתמודד עם המלאכים מלאכי מעלה.

אלו היו האבות, שהיו כל כך קשורים לריבונו של עולם. חיו כל הזמן חיים של אמונה, חיו את מציאות ה'. לכן הם נקראים מרכבה לשכינה.

עבודת ה' בשם כל הדורות

כשהמלאכים הולכים לסדום, הקב"ה אומר:

הַמַּכְסָּה אֲנִי מֵאַבְרָהָם אֲשֶׁר אָנִי עֹשֶׂה וְאַבְרָהָם הִיוּ יְהִיָּה לְגוֹי גָדוֹל וְעַצוֹם וְנִבְרָכוּ בוֹ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ כִּי יִדְעִיתִי לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְוָה אֶת בְּנָיו וְאֶת בְּיָתוֹ אַחֲרָיו וְשִׁמְרוּ דְרָךְ ה' לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לְמַעַן הִבִּיֵּא ה' עַל אַבְרָהָם אֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלָיו (בראשית יח, יז-יט).

מעלתו של אברהם שהוא יחנך את הבנים אחריו, וכל הדורות של עם ישראל, צאצאיו של אברהם, ימשיכו לשמור את דרך ה' לעשות צדקה ומשפט.

ר' לוי יצחק מברדיטשוב (בקדושת לוי) מסביר כאן, שאברהם אבינו רצה לעבוד את ה' בכל כוחותיו באהבה גדולה כמה שאפשר. וכל מה שעשה היה נראה בעיניו מעט, ולא מספיק כנגד טוב ה' אליו. אז הוא הוסיף כוונה בעבודת ה' מעבר לכל הכוונות הרגילות, וכיוון מעשיו בשם כל ישראל. אמנם כל ישראל עוד לא קיימים, אך הוא כיוון בשם כל הדורות שיבואו, כי כל הדורות שיבואו אחריו בעצם גנוזים בו באופן רוחני, ואברהם כאילו מייצג אותם ועובד בשמם. עם כל הענפים העתידיים להתפשט ממנו, עם הפוטנציאל הגדול הזה, אברהם עבד את ה'. ראשית

כל, כדי לעבוד את ה' בשלמות הכי גדולה שאפשר, נכון לעבוד בשם רבים זו מעלת עבודת הכלל. שנית, כדי לסלול את הדרך לדורות הבאים אחריו, שיהיה להם קל יותר לעבוד את ה', שהרי בעבודה שאברהם עבד בשמם, הם בעצם כבר התחילו לעבוד את ה'. הם לא צריכים לפרוץ דרך חדשה, הם ממשיכים את מה שהתחילו על ידי אברהם בכוח שכיוון לכלול אותם בעבודת ה' שלו.

על פי זה מבאר ר' לוי יצחק, אין הכוונה באמירה שאדם צריך לומר: 'מתי יגיעו מעשי למעשה אבותיי אברהם יצחק ויעקב', שאדם צריך להגיד מתי אני אהיה כמו האבות, אלא הכוונה שהוא ימשיך לעבוד את עבודת האבות שהם עבדו בשמו. האדם צריך לשוב לשורש שלו, לעבודת ה' של אברהם אבינו שכיוון לעבודת ה' עבורו, והוא רק מוציא הדבר מהכוח אל הפועל. וכך ר' לוי יצחק מסביר את הפסוק 'כי ידעתיו' הזכרנו פעם שהמילה 'ידיעה' זה לא רק ידיעה של הבנה אלא גם התחברות ואהבה "והאדם ידע את חוה אשתו", אומר הקב"ה - 'כי ידעתיו', אני אוהב אותו ומספר במעלת אברהם 'למען אשר יצווה את בניו' – 'יצווה' מבאר ר' לוי יצחק מברדיטשוב מלשון צוותא. כלומר בכל מצווה שהוא עושה, הוא לא עושה אותה לבד אלא הוא מחבר אותה אל כל הדורות, ועובד את ה' בשם כל הדורות. ולכן נאמר בלשון עבר 'ושמרו דרך ה', ולא וישמרו את דרך ה'. כי הוא כבר עבד בשמם.

העבודה לשמה – לכוון לקבל הטוב האלוקי

המשך הפסוק הוא: "למען הביא ה' על אברהם את אשר דבר עלי". מה הכוונה - אפשר לפרש שאברהם אבינו יעבוד את ה' כדי לקבל את מה שהקב"ה הבטיח לו. שיעבוד על מנת לקבל שכר, אבל זה לא לשם שמיים. ואפשר להעמיק יותר - אברהם עובד את ה' כי הקב"ה רוצה לתת לו שכר. וכיוון שזה רצונו של הקב"ה שיעבדו אותו והוא ייתן את ברכתו, אז זה מה שה' רוצה. זה יסוד בעבודת ה' בכלל. שאנחנו עובדים את ה' והוא ייטיב איתנו ויתגלה טובו בעולם, ואנחנו עובדים אותו כדי שיהיה לנו טוב ממנו, כי זה רצונו שיהיה לנו טוב.

אברהם נלחם כנגד המקטרגים

נמשיך בלימוד מידותיו של אברהם אבינו. אנחנו נפגשים עם מידת החסד הגדולה של אברהם שמלמד זכות על סדום. אחרי שהקב"ה אומר לאברהם: "זַעֲקֵת סֹדִם וְעַמָּהּ כִּי רָבָה וְחֹטְאֹתָם כִּי כְבֹדָה מְאֹד" (בראשית יח, כ) כתוב "וַיִּגַּשׁ אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲאֵף תִּסְפָּה צְדִיק עִם רָשָׁע" (שם פסוק כג). על המילה 'ויגש' אומר המדרש (בראשית רבה פרשה מט, ח):

ר' יהודה ור' נחמיה ורבנן. ר' יהודה אומר: הגשה למלחמה, שנאמר "וַיִּגַּשׁ יוֹאֵב וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ לַפְּנֵי אַרְם לְמַלְחָמָה" (דברי הימים א, יט, יד). ר' נחמיה אומר: הגשה לפיוס, כמו שכתוב: "וַיִּגַּשׁוּ בְנֵי יְהוּדָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ" (יהושע יד, ו). ורבנן אמרי: הגשה לתפילה, כמו שכתוב: "וַיְהִי בַעֲלוֹת הַמִּנְחָה וַיִּגַּשׁ אֱלֹהֵי הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל הַיּוֹם וַיֹּדַע כִּי אַתָּה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל וְאֲנִי עַבְדְּךָ" (מלכים א' יח, לו).

מובן מדוע יש כאן הגשה לפיוס או לתפילה, אך מה הכוונה הגשה למלחמה, נגד מי המלחמה - המדרש לא מבאר. במקומות נוספים מובא שהתפילה היא כמו מלחמה. בפסוק 'שמע ישראל' יש רמז. יש בו שש מילים. חמש מילים כנגד חמש חלוקי אבנים שלקח דוד המלך, והמילה האחרונה זה כנגד הקלע. מי שקורא קריאת שמע נלחם במזיקים. כשאדם קורא קריאת שמע על מיטתו הוא מתעלה, הוא עושה מלחמה והורג את כל המזיקים. לכן כתוב 'שעת אכילה שעת קרב'. כשאדם יודע לעבוד נכון, לעבוד את ה' באכילה, הוא מנצח כוחות שליליים, מבטל את הצד האחר, ומרבה קדושה בעולם.

את הפסוק "וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם" (בראשית יח, ח), יש להבין בפשט שאברהם מטפל במלאכים. כי הרבה פעמים שכתוב 'ועליו מטה מנשה' זה לא שמטה מנשה עליו, אלא על ידו. אז גם כאן אברהם עומד לידם, לא שממש הוא עומד עליהם. החסידים (ר' יצחק מוורקי) דורשים שהמלאכים לא יכולים לרומם את המציאות על ידי אכילה כיוון שאין להם בכלל מושג של אכילה. הם אכלו אצל אברהם, בגלל שאורחים צריכים להתנהג כמו שנהוג בבית המארח. אבל אברהם יכול

לרומם את המציאות על ידי אכילה. וזה הכוונה 'הוא עומד עליהם', במובן הזה הוא 'עליהם'. הוא יותר מהם. הוא יכול לעשות דברים שהם לא יכולים לעשות. הוא יכול על ידי אכילה גשמית לרומם ולקדש את המציאות.

גם כאן צריכים להסביר את דברי ר' יהודה על הפסוק 'ויגש אברהם' שזו לשון הגשה למלחמה. מדובר במלחמה נגד המשטינים. יש בית דין של מעלה שבו גם יש קטגורים ויש סנגורים, והקטגורים קיטרגו ואמרו שצריך לכלות את סדום, והוא עורך דין, יוצא למלחמה נגדם, נגד השטן, נגד היצר הרע, שהוא המשטין כלפי ריבונו של עולם על כל הרעות שיש בעולם.

לימוד זכות על סדום – חיפוש הנקודות הטובות

אברהם מלמד זכות על סדום. חז"ל מתארים את זה (בראשית רבה, פרשה מט, ט):

אמר ר' אחא: מה אמר אברהם? נשבעת שאין אתה מביא מבול לעולם, מה אתה מערים על השבועה? מבול של מים אין אתה מביא, מבול של אש אתה מביא? אם כן לא יצאת ידי שבועה. אמר ר' לוי: "השופט כל הארץ לא יעשה משפט?" אם עולם אתה מבקש, אין דין, ואם דין אתה מבקש אין עולם, את תפיס חבלא בשני ראשין.

העולם הזה לא יכול לעמוד במידת הדין, הוא זקוק למידת החסד. אברהם אומר כביכול לריבונו של עולם: אתה תופס את החבל בשני ראשיו. גם עולם וגם דין לא הולך ביחד. אם אתה לא מוותר, העולם לא יכול להתקיים.

אמר לו הקב"ה: אברהם, "אַהֲבֵת צֶדֶק וְתִשְׁנָא רָשָׁע" (תהילים מה, ח). אהבת לצדק את בריותיי ותשנא רשע - מאנת לחייבם, "עַל כֵּן מִשְׁחָךְ אֱלֹהִים אֶלְהִיךָ שְׁמֹן שִׁשׁוֹן מִחֲבָרִיד" (שם), מהו 'מחבריד', מנח ועד אצלך היו עשרה דורות, מכולם לא דברתי עם אחד מהם אלא עמך.

היה אפשר לפרש את הפסוק 'אהבת צדק' אתה אוהב את מי שעושה צדק, ומי שלא עושה צדק אתה לא אוהב אותו. 'אוהבי ה' שנאו רע' מי שאוהב צדק שונא את הרשע. 'ותשנא רשע' אתה שונא את האנשים שעושים דברים מרושעים.

ואולם חז"ל מפרשים את הפסוק באופן אחר, אהבת לצדק את בריותי ותשנא רשע - מאנת לחייבם. איך אברהם מלמד זכות - הוא מחפש את הנקודות החיוביות שיש עדיין בסדום. אולי יש חמישים צדיקים בתוך העיר, אולי ארבעים וחמישה, אולי ארבעים, אולי שלושים, אולי עשרים, ואולי עשרה - ואם אין צדיקים הוא לא מלמד זכות. הרשע צריך להיות בטל מן העולם. ואם יש עשרה צדיקים, זה מראה את מעלת העיר שהוציאה מתוכה עשרה צדיקים. אם אברהם היה מתכוון רק עליהם, הוא היה צריך לבקש שהקב"ה יציל רק את הצדיקים ויתפלל 'האף תספה צדיק עם רשע', אבל כשיש עשרה צדיקים בעיר, סימן שלעיר הזאת יש עוד זכויות, ולכן היא ראויה להצלה. אם יש חמישים אז כל הערים ראויים להצלה. כלומר הצדיקים מראים את המעלה של המקום שבו הם נמצאים, ולכן ראוי להציל את העיר. יש להתחשב בנקודה החיובית. לראות את הצדדים החיוביים, ואולי בזכות הצדיקים שבתוך העיר, יש שם נקודות של צדיקות, ויש מקום בגללם להציל את כל סדום.

צדיק גמור יודע לזהות טוב במקומות רחוקים

רבי פינחס מקוריץ אומר ש"צדיק גמור אוהב רשע גמור, וצדיק שאינו גמור אוהב רשע שאינו גמור". כלומר רק צדיקים גמורים יכולים לאהוב רשעים גמורים. במבט ראשון נראה להיפך, כמה שאדם יותר צדיק הוא יותר רחוק מהרשעות, ופחות יוכל לסבול את הרשעות, מרוב צדקות הוא לא יכול לסבול שום נקודה של רשעות. והוא אומר להיפך, שכמה שאדם יותר צדיק, הוא יכול לאהוב יותר את הרשעים. מפני מה - מפני שהוא מסתכל לפני ולפנים. הוא רגיש מאוד לצדיקות, והוא רואה אפילו נקודות קטנטנות של צדיקות שאחרים לא רואים. צדיק אמיתי זה צדיק שהוא שלם בכל הדברים שהוא עושה, ומהדר בכל המעשים שהוא עושה, והוא כל כך דבק בצדקות, כי צדיקות זה דבר מאד גדול, ואם הוא

רואה אצל האחרים משהו מהצדיקות, הוא מאד מעריך את זה. הוא בעצמו משתדל מאד להיות צדיק, וממילא הוא רואה גם אצל אחרים את הצדיקות, אין אדם מסתכל אלא מהמבט שלו. צדיק רואה צדיקות. רשעים רואים רשעות.

אדם שהוא קצת בטלן, ונמצא בתקופה של חולשה בישיבה, אז הוא חושב שיש הרבה בטלנים. אם הוא שקדן, הוא חושב שכולם שוקדים. למה - מפני שהשקדן נמצא בבית מדרש אז הוא רואה את כולם לומדים. ומי שיש לו קצת חולשה והוא במשבר והולך לנוח בחדר, הוא רואה עוד כמה כאלה בודדים שנמצאים בחדרים, הוא חושב שמסתמא כולם כך, הוא מסתכל במבט עיניו. אין אדם רואה אלא מהרהורי ליבו. 'כל הפוסל במומו פוסל'. אדם רואה פסולים זה סימן שיש לו משהו מזה, אז הוא מבין בזה. אדם תמים חושב שכולם תמימים. לא חושב שיכול להיות מצב כזה שאנשים עושים דברים רעים. כך הצדיק הגמור, זו בחינה לצדיקות גמורה שהוא רואה אצל כולם נקודות של צדקות, והוא רואה צדקות אצל כל אחד. אפילו אצל האנשים הכי רחוקים יש משהו של צדקות, כי אילולי היה, הם לא היו נמצאים. צריך להיות משהו חיובי המקיים אותם, אז אם יש משהו כזה הוא רואה אותו. הצדיק חושב שזה הדבר היותר בסיסי אצלם והוא יכול לאהוב את הנקודה הפנימית הזאת.

יש לנו כאן לימוד עמוק באהבה לכלל ישראל, האהבה היא לצדיקות שנמצאת בכלל ישראל. זה לא טשטוש ואהבה לדברים לא טובים. אברהם שמלמד זכות אומר אולי יש חמישים צדיקים בעיר, אולי יש עשר צדיקים... הוא לא אומר שצריך להציל את הרשעים. הוא אומר שצריך להציל את העיר בגלל שיש בה נקודות של צידקות, בגלל שיש בה אנשים צדיקים. ומי שאוהב את כלל ישראל, הוא אוהב כי בכל אחד, גם ברחוקים, יש נקודות של צדקות ואותן הוא אוהב. לא אוהב סתם מפני שהם ישראל, אלא אוהב מפני שבתוכם יש נקודה של קדושה, ואת הנקודה הזאת הוא אוהב ואליה הוא מחובר. זאת אהבת ישראל אמיתית, כי באמת צריך לאהוב את הטוב ואת החיובי, ובכל אחד ואחד מישראל יש נשמה אלוקית, וגם מעשים שנובעים מהנשמה האלוקית, שמוציאים מן הכוח אל הפועל את אהבת ה' שבתוכם.

ללמוד מאברהם לעשות מהפכה בעולם

"מתי יגיעו מעשיי למעשה אבותיי אברהם יצחק ויעקב". זו השאיפה שאנחנו צריכים לאמץ. כמובן אין הכוונה ממש כמו האבות, כמו שמסביר רבי לוי יצחק מברדיטשוב, הכוונה שאנחנו צריכים ללמוד מדרכיהם ולהמשיך את המעשים שלהם.

ללמוד מאברהם אבינו להיות פורצי דרך. להיות הולכים נגד הזרם. לשאוף לשנות את פני העולם. לרומם את העולם אל ריבונו של עולם. ואיך לעשות את זה – בתחילה ללכת נגד הזרם הפנימי. השאיפות הכי גדולות שאדם צריך לשאוף מתחילות ראשית כל בתוך האדם עצמו. האדם צריך לחנך את עצמו להיות אדם שולט בכוחותיו. יש כל מיני זרמים בתוכו, ועליו לקחת את הכוחות הישירים ולמשוך את כל הכוחות אחריהם. להפוך את כל הרצונות אל הכיוון הנכון. עבודה פנימית עצמית שהיא במגמה בסופו של דבר להיות שותף לשינוי פני העולם כולו. וכדי להיות שותף ולשאוף באמת לתיקון עולם במלכות שדי, שזו השאיפה שכל אחד צריך להיות שותף לה, אדם צריך תחילה לרומם את עצמו, מתוך כך את הסביבה שלו, ומתוך כך את הסביבה היותר רחוקה, וכן הלאה זה הולך ומתפשט. לכל דבר שאדם עושה יש השפעה המתפשטת בגלים. בסופו של דבר היא מתפשטת על כל המציאות. כל אחד חלק מהמציאות כולה, וממילא העילוי שלו פועל על כל המציאות כולה. זו עבודה גדולה וקשה, ואנחנו נרתמים אליה.

הקמת בית אל – הקשיים חלק מקניין ארץ ישראל

השבת הזו, כ' בחשוון, זהו יום העלייה שלנו לבית אל. ביום זה קבלנו את האישור לעלות וליישב את המקום הזה.

בשלב הראשון, קיבלנו רשות להיכנס בקצה המחנה הצבאי. כאילו אנחנו חלק מהצבא, כי הממשל האמריקאי לא הסכים שיבנו יישובים חדשים, ורק לצבא הייתה הצדקה להיות כאן. אז נהיינו חלק מהצבא, חלק גרו בתוך מבני הצבא,

ושש המשפחות הגדולות קבלו קראוונים שהוסיפו אחרי הגדר של הבסיס, שם גרנו.

מאז עברו הרבה מאורעות. זה לא היה כל כך פשוט. אילו היינו יודעים מראש בהתחלה כמה קשיים נעבור, מסופקני אם אנשים היו באים. אבל כיוון שהגענו, התמודדנו. כל שלב של התקדמות היה מלווה בהרבה הפרעות. הוכח שארץ ישראל נקנית בייסורים. ב"ה אחרי כל הייסורים, הקב"ה זיכה אותנו ביישוב איכותי חזק וגדול בישראל. יש פה בית כנסת 'אברהם אוהבי', שיש בו 'שטיבל' גדול, יש כאן ישיבה, ולא רק ישיבה אחת אלא כמה ישיבות ואולפנה ב"ה. על הכול צריך להודות לריבוננו של עולם. הכול זה בסייעתא דשמיא. זה לא יאומן כי יסופר שהעולם מתעניין ומתנגד לכל קראוון, לכל אהל שמקימים כאן, כל נקודה של חיזוק היישוב, יש לוויינים שמתצפתים, ומיד באה תלונה.

סיפרו לי שבהר ברכה התחילו לבנות שכונה חדשה מאושרת. למחרת הממשלה קיבלה טלפון מהשגרירות האמריקאית, והגיע נציג לברר אם זה מאושר או לא מאושר. יש להם מעקב על כל צעד שאנחנו עושים בארץ. זה מפריע להם, אבל אנחנו מתקדמים. עם ישראל ממשיך בדרכו של אברהם אבינו, אברהם העברי שעומד בצד אחד מעבר הנהר וכל העולם בצד השני. הולך נגד הזרם. כל הדורות עם ישראל הולך בדרכו המיוחדת של אברהם ומושך את העולם לעבודת ה', לעומת "כל גויים שכחי אלוקים". יש לנו מאבק עם כולם, והקב"ה בעוזרנו, אנחנו עושים את רצונו, וזה ענייננו, ויש סייעתא דשמיא גדולה.

אנחנו מודים לריבוננו של עולם על שזיכה אותנו לקיים את מצוות יישוב ארץ ישראל בגדלות. זכינו שנבנה כאן יישוב גדול, יישוב תורני, יישוב שמקדש שם שמיים. אנחנו עם התודה לריבוננו של עולם, מבקשים מריבוננו של עולם, שבע"ה ירחיב את גבולנו, שרמאללה תהיה שכונה יהודית מצד אחד, וג'לזון מצד שני, ויש כאן עוד כמה מקומות סביבנו שעדיין נמצאים בידי נכרים, ואלו בעצם מקומות שלנו, וזה יהיה שלנו.

אנחנו רק מבקשים שזה יהיה מהר בעזרת ה'.

השיחה נמסרה בשנת התש"ע

לקבלת שיחה שבועית במייל או בווטסאפ,

שלחו הודעה לכתובת bogrim@yeshiva.org.il, או למספר 0547881227

ניתן לצפות בשיחה באתר ישיבה - www.yeshiva.org.il

השיחה השבועית משודרת בשידור חי במוצאי שבת, כשעה לאחר צאת השבת

ניתן להאזין בשידור חי גם דרך חיוג לטלפון 02-6643149 שלוחה 11

